

Kurt Brauer: Vi er vist 179, der har adgang til salen, og jeg tror en 4-5 millioner, der har adgang til tilhørerpladserne. Hvor mange hundrede der har adgang til presseløgen, ved jeg ikke. Dér sidder kun en enkelt tålmodig tilbage, og også her i salen ser det lidt skralt ud. Det kunne godt stemme én pessimistisk og give én en formodning om, at denne lovgivning ikke har nogen interesse, når der ikke rigtig er nogen, der har villet møde op for at høre på behandlingen af den. Jeg tror nu ikke, man skal være så pessimistisk. Jeg tror, at loven virkelig har befolkningens og folketingets og pressens interesse, men det, det ringe fremmøde i dag beviser, er formodentlig, at tilfredsheden med arten af vores førstebehandlinger ikke er den største, og at man har en fornemmelse af, at det ikke rigtig er ved den slags førstebehandlinger noget afgøres.

Jeg tror, man må give de mennesker ret og skal derfor bare understrege, at netop om denne sag kan man måske sige, at den er særlig egnet til et udvalgsarbejde. Efter at jeg har hørt indlæggene her i dag, tror jeg at kunne fornemme, at vort udvalgsarbejde omkring denne sag vil få studiekredsens karakter, og jeg vil da opfordre alle tænkelige organisationer, der måtte have interesse i at medvirke ved udformningen af loven, til at benytte sig af deres efterhånden hævdvundne ret til at møde op i udvalget og hjælpe os med arbejdet. Jeg tror, der her virkelig er en mulighed for at lave bogstavelig talt alt, hvad vi kan begære. Det er jo en umådelig smuk lov, og der har været råbt hurra for den, lige siden vi fik den lavet i sin tid. Der er allerede kommet et brev fra Dansk Socialrådgiverforening, og rådgiverforeningen har venligt orienteret partierne om, at man har sendt det til ministeren. Også her er der ideer at hente til vort udvalgsarbejde.

Jeg er som sagt glad for loven, som den foreligger, men jeg glæder mig til at være med til i udvalget at gøre den endnu bedre.

Jeg skal slå fast, at vi betragter denne lov som en af de mest betydelige love på det sociale område, for hvis den bliver rigtigt anvendt, kan den virke som noget overordentlig humant derved, at den for et forholdsvist ringe beløb kan frelse folk fra den meget store omvæltning, det er at komme på institution, samtidig med at vi på den

måde sparer penge. Det er altså en lov, der både må have en økonomi- og budgetministers og en socialministers bevågenhed. Alle kan være glade for den.

Dog må jeg dryppe lidt malurt i bægeret, for jeg kunne tænke mig, at vi nu eller under udvalgsarbejdet fik lidt at vide om, i hvor stor udstrækning loven i grunden bliver udnyttet. Det hjælper jo ikke, at vi har en god og pæn lov, hvis vi ikke sørger for, at den også kommer befolkningen til gavn. For et par år siden fik jeg oplyst telefonisk fra socialministeriet, at rådighedsbeløbet ikke blev udnyttet fuldt ud af ret mange kommuner. Men loven får netop sin allermost humane, sin allermost menneskelige virkning ved anvendelsen af beløb til de hjælpeforanstaltninger, som kan frelse pensionisterne fra at komme på plejehjem. Hermed være ikke sagt noget ondt om plejehjemmene. Hermed være sagt noget om, at pensionisterne naturligvis vil blive så længe de kan i deres eget miljø, som de kender, blandt deres egne ting, i nærheden af deres familie og med bibeholdelse af deres vaner.

Jeg er som sagt nervøs for, at loven ikke bliver udnyttet i fuld udstrækning, og hvis det viser sig ikke at være blevet bedre siden jeg sidste gang fik oplysninger om det, vil jeg her til slut spørge ministeren, om ministeren kunne tænke sig at være med til at indbygge den dynamik i loven og tænde den ild under kommunerne, som må være nødvendig, for at loven kan blive anvendt efter sin hensigt. For SF's vedkommende tror jeg, jeg roligt kan love, at vi end ikke vil vige tilbage for at anvende tvangsmidler over for eventuelle genstridige kommuner, der ikke vil være med på denne vogn. Det er en vigtig lov, og den må ikke blive syltet af kommunerne; den må ikke gøres til genstand for kommuners mere eller mindre moralske bedømmelse af den, om de tilfældigvis synes, den er god.

Som sagt: socialistisk folkeparti glæder sig til udvalgsarbejdet, specielt til i samarbejde med så mange organisationer og så mange deputationer fra befolkningen som muligt at komme til at lave loven endnu bedre.

Socialministeren (Eva Gredal): Der blev rejst en række spørgsmål af teknisk karakter, som vi kan drøfte i udvalget. Men jeg